

POSTANOWIENIE

Dnia 25 sierpnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jerzy Kuźniar (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Katarzyna Gonera

SSN Józef Iwulski

w sprawie z wniosku E. C.
przeciwko Wojskowemu Biuru Emerytalnemu
o wojskową rentę rodzinną,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 25 sierpnia 2010 r.,
zażalenia wnioskodawczynie na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 21 stycznia 2010 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 21 stycznia 2010 r., Sąd Apelacyjny odrzucił, jako nieopłaconą, na podstawie art. 130² § 3 k.p.c., skargę kasacyjną wnioskodawczynie E. C. od wyroku tego Sądu z dnia 7 października 2009 r. w sprawie przeciwko Wojskowemu Biuru Emerytalnemu o wojskową rentę rodzinną. W uzasadnieniu postanowienia Sąd wskazał, że powołany przepis art. 130² § 3 k.p.c. został uchylony z dniem 1 lipca 2009 roku (ustawą z dnia 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, Dz.U. Nr 234 poz. 1571), zgodnie jednak z art. 8 ustawy, zmienione przepisy ustawy stosuje się do postępowań wszczętych po dniu jej wejścia w życie. Zdaniem Sądu Apelacyjnego w niniejszej sprawie postępowanie zostało wszczęte z dniem

wniesienia przez wnioskodawczynię odwołania od decyzji organu rentowego (18 sierpnia 2008 r.), wobec powyższego skarga kasacyjna podlega odrzuceniu na podstawie art. 130² w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2009 roku.

W zażaleniu na to postanowienie, pełnomocnik wnioskodawczyni, wniósł o jego uchylenie, wezwanie wnioskodawcy do uiszczenia opłaty od skargi kasacyjnej i nadanie postępowaniu zainicjowanemu wniesieniem skargi kasacyjnej dalszego biegu, wraz z orzeczeniem o kosztach postępowania. Podniósł, iż Sąd Apelacyjny interpretując pojęcie „wszczęcia postępowania” przyjmuje, że następuje ono z chwilą dokonania czynności rozpoczynającej postępowanie przed sądem pierwszej instancji. Tymczasem, ustawa z dnia 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, nie precyzuje pojęcia „wszczęcia postępowania” jako dokonania czynności rozpoczynającej postępowanie przed sądem pierwszej instancji. Wszczęcie postępowania przed sądem pierwszej instancji następuje z chwilą wniesienia pozwu, wniosku lub odwołania od decyzji organu rentowego, postępowanie odwoławcze wszczyna wniesienie apelacji lub zażalenia, zaś postępowanie wywołane wniesieniem nadzwyczajnego środka zaskarżenia wszczyna wniesienie skargi kasacyjnej, skargi o wznowienie postępowania, czy też skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Każda z wyżej wymienionych czynności „wszczyna” zatem postępowanie bądź to przed sądem pierwszej instancji, bądź przed sądem rozpoznającym sprawę. W ocenie pełnomocnika do wszczęcia postępowania w rozumieniu przepisu art. 8 ustawy dochodzi z chwilą zainicjowania tak postępowania przed sądem pierwszej instancji jak i sądem odwoławczym. Ponadto zastosowana przez Sąd drugiej instancji interpretacja przepisu art. 8 ustawy stoi w sprzeczności z art. 45 ust. 1 i art. 2 Konstytucji, gdyż pozbawia wnioskodawcę prawa do sądu, ustanowionego w art. 45 ust. 1 Konstytucji, rozumianego jako prawo do rozpatrzenia sprawy przez niezawisły sąd, przy zastosowaniu sprawiedliwej procedury oraz do uzyskania rozstrzygnięcia sądowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest uzasadnione.

Uchwałą siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 15 czerwca 2010 r., II UZP 4/10, (niepublikowana), której nadano moc zasady prawnej, przesądzono, że

nieopłacona skarga kasacyjna złożona przez adwokata lub radcę prawnego po wejściu w życie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw podlega odrzuceniu w razie niewykonania zarządzenia wzywającego do opłacenia skargi (art. 398⁶ § 2 k.p.c. w związku z art. 130 § 1 k.p.c.).

W rozpoznawanej sprawie skarga kasacyjna wnioskodawczyni została wniesiona w dniu 15 stycznia 2010 r., a więc po dniu 1 lipca 2009 r. (dzień wejścia w życie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw), tym samym, odrzucenie skargi ze względu na jej nieopłacenie bez uprzedniego wezwania profesjonalnego pełnomocnika do jej uzupełnienia przez uiszczenie opłaty podstawowej było nieuzasadnione.

Tym się kierując Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.